

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 lutego 2022 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Monika Roslan - Karasińska

Protokolant: Oliwia Kuter

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 stycznia 2022 r. w Warszawie

sprawy B. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o emeryturę

na skutek odwołania B. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z dnia 15 grudnia 2020 r. znak: (...)

z dnia 08 lutego 2021 r. znak: (...)

oddala odwołania.

Sygn. akt VII U 147/21

UZASADNIENIE

B. S. w dniu 11 stycznia 2021 r. (data wpływu na biuro podawcze Sądu) złożyła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 15 grudnia 2020 r. znak: (...).

W uzasadnieniu swojego stanowiska odwołująca wskazała, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych rozpatrując jej wniosek o emeryturę błędnie zastosował art. 46 i art. 32 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ponieważ zapisy ww. przepisów dotyczą osób urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r., a przed dniem 1 stycznia 1969 r., a wymagania określone w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji dotyczą tylko i wyłącznie osób z ww. przedziału czasowego. Przepisy te nie powinny mieć zastosowania przy rozpatrywaniu wniosku o emeryturę ubezpieczonej, ponieważ nie urodziła się ona w takim przedziale wiekowym o którym mowa powyżej. Zdaniem ubezpieczonej w jej przypadku powinien mieć zastosowanie wyłącznie przepis art. 88 ust. 1 Karty Nauczyciela, a nie ustawa o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Odwołująca nadmieniła, że art. 88 ust. 1 Karty Nauczyciela stanowi, iż warunki skorzystania z uprawnienia do przejścia na emeryturę bez względu na wiek to posiadanie 30 – letniego okresu zatrudnienia, w tym 20 lat pracy nauczycielskiej, oraz rozwiązanie na swój wniosek stosunku pracy. Odwołująca zaznaczyła, że spełniła wymów 30- letniego okresu zatrudnienia w tym 20 lat pracy nauczycielskiej oraz rozwiązała stosunek pracy nauczycielskiej na swój wniosek (odwołanie, k. 3 – 6 a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wniósł o jego oddalenie na podstawie art. 477⁽¹⁴⁾ § 1 k.p.c., także w przypadku rozszerzenia odwołania na decyzję z dnia 8 lutego 2021 r., znak: (...).

W uzasadnieniu odwołania organ rentowy powołał się na treść art. 46 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu

Ubezpieczeń Społecznych w związku z art. 88 ustawy z 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela wskazując, że emerytura przysługuje nauczycielom urodzonym po 31 grudnia 1948 r., a przed dniem 1 stycznia 1969 r.: jeżeli nie przystąpili do Otwartego Funduszu Emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku OFE, za pośrednictwem ZUS na dochody budżetu państwa; do dnia 31 grudnia 2008 r. osiągnęli 30-letni okresu zatrudnienia, w tym 20 lat wykonywania pracy w szczególny charakterze (pracy nauczycielskiej); umowa o pracę została rozwiązana na wniosek nauczyciela. Organ rentowy wskazał, że B. S. nie spełnia kryterium wieku, ponieważ urodziła się po dniu 1 stycznia 1969 r., a ponadto nie udokumentowała 30-letniego okresu składkowego i nieskładkowego oraz 20 letniego okresu pracy nauczycielskiej. Ogólny staż pracy odwołującej organ rentowy ustalił w wymiarze 23 lat, 4 miesięcy i 4 dni okresów składkowych i nieskładkowych, natomiast staż pracy nauczycielskiej po dniu 31 grudnia 2008 r. wyniósł 19 lat, 5 miesięcy i 28 dni. W zaskarżonej decyzji organ rentowy odmówił więc odwołującej prawa do emerytury, natomiast decyzją z dnia 8 lutego 2021 r. zmienił zaskarżoną decyzję tylko w zakresie stażu pracy (odpowiedź na odwołanie, k. 22-22v. a.s.).

Pismem procesowym z dnia 1 marca 2021 r. (data wpływu na biuro podawcze Sądu) B. S. rozszerzyła odwołanie na decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 8 lutego 2021 r. (pismo procesowe z dnia 1 marca 2021 r., k. 31 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołująca B. S. urodziła się w dniu (...) (bezsporne).

W okresie od dnia 2 września 1985 r. do 31 lipca 1994 r. odwołująca była zatrudniona w (...) Spółdzielni (...) w Ł.. Od 2 sierpnia 1994 r. do 2 sierpnia 1995 r. była zatrudniona w Powiatowym Urzędzie Pracy w Ł.. Następnie pracowała jako nauczyciel od 1 września 1994 r. do 31 sierpnia 2000 r. była zatrudniona w Szkole Podstawowej w W., od 1 września 2000 r. do 31 sierpnia 2001 r. w Szkole Podstawowej w C., od 1 września 2001 r. do 31 sierpnia 2006 r. w Publicznym Gimnazjum Nr (...) w B., od 1 września 2006 r. do 31 sierpnia 2018 r. w Zespole Szkół Nr (...) w M. (świadczenia pracy – nienumerowane karty a.r.).

B. S. od dnia 1 września 2017 r. jest zatrudniona w pełnym wymiarze czasu pracy na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony w Szkole Podstawowej Nr (...) w M. na stanowisku nauczyciela religii. W dniu 19 października 2020 r. B. S. złożyła wniosek o rozwiązanie umowy o pracę za porozumieniem stron ze skutkiem na dzień 30 października 2020 r. w związku z przejściem na emeryturę nauczycielską. W odpowiedzi na wniosek z dnia 19 października 2020 r. Dyrektor Szkoły Podstawowej Nr (...) w M. nie wyraził zgody na rozwiązanie umowy na mocy porozumienia stron, wyraził zgodę na rozwiązanie umowy o pracę z zachowaniem okresy wypowiedzenia wynoszącego 3 miesiące (umowa o pracę z dnia 31 sierpnia 2017 r., aneks do umowy o pracę z dnia 30 sierpnia 2018 r., wniosek o rozwiązanie umowy o pracę z 19 października 2020 r. - nienumerowane karty a.r.).

W dniu 21 października 2020 r. B. S. złożyła w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wniosek o emeryturę nauczycielską. Do wniosku odwołująca załączyła kwestionariusz z informacją o okresach składkowych i nieskładkowych oraz dokumenty na ich potwierdzenie. We wniosku odwołująca wskazała, że nadal pozostaje w stosunku pracy z Szkołą Podstawową Nr (...) w M. (wniosek o emeryturę z załącznikami- nienumerowane karty a.r.).

Po rozpatrzeniu wniosku ZUS (...) Oddział w W. decyzją z dnia 15 grudnia 2020 r. znak: (...) odmówił B. S. prawa do emerytury. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy przedstawił warunki konieczne do nabycia prawa do emerytury nauczycielskiej w myśl art. 46 i art. 32 ust. 5 ustawy emerytalnej w związku z art. 88 ust. 1 Karty Nauczyciela i wskazał, że odmówił przyznania emerytury ponieważ, ubezpieczona nie urodziła się po dniu 31 grudnia 1948 r., a przed dniem 1 stycznia 1969 r., do dnia 31 grudnia 2008 r. nie osiągnęła 30-letniego okresu składkowego i nieskładkowego, w tym 20 lat pracy nauczycielskiej, nie osiągnęła wieku 60 lat dla kobiet w okresie od 1 października 2017 r. do 31 sierpnia 2018 r., stosunek pracy nie został rozwiązany do 31 sierpnia 2018 r. Organ rentowy wskazał, że przyjął za udowodnione

okresy nieskładkowe w wymiarze 5 miesięcy, 26 dni, składkowe w wymiarze 22 lata, 10 miesięcy i 4 dni (decyzja ZUS z 15 grudnia 2020 r. - nienumerowane karty a.r.).

Następnie decyzją z dnia 8 lutego 2021 r. znak: (...) ZUS (...) Oddział w W. zmienił zaskarżoną decyzję tylko w zakresie dotyczącym udowodnionych okresów zatrudnienia i przyjął za udowodnione okresy nieskładkowe w wymiarze 7 miesięcy, 23 dni, składkowe w wymiarze 22 lata, 8 miesięcy i 11 dni (decyzja ZUS z 8 lutego 2021 r. - nienumerowane karty a.r.).

Na dzień 31 grudnia 2008 r. organ rentowy przyjął za udowodnione 12 lat, 8 miesięcy i 12 dni okresów pracy nauczycielskiej, 7 miesięcy i 23 dni okresów nieskładkowych, a od dnia 1 stycznia 2009 r. organ rentowy przyjął za udowodnione 11 lat, 5 miesięcy i 28 dni okresów pracy nauczycielskiej, 2 miesiące i 27 dni okresów nieskładkowych (pismo ZUS z 28 września 2021r., k. 110-112 a.s.).

Powyższe okoliczności stanu faktycznego Sąd Okręgowy ustalił w oparciu o dokumenty załączone do akt rentowych oraz akt sprawy. Treść wymienionych wyżej dokumentów, jak również oświadczeń odwołującej złożonych na rozprawie, nie budziła zastrzeżeń Sądu co do ich wiarygodności.

Strony nie wnosily o uzupełnienie materiału dowodowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie B. S. było niezasadne.

Zgodnie z art. 88 ust. 1 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 1762) nauczyciele mający trzydziestoletni okres zatrudnienia, w tym 20 lat wykonywania pracy w szczególnym charakterze mogą - po rozwiązaniu na swój wniosek stosunku pracy - przejść na emeryturę. Stosownie do art. 88 ust. 1a Karty Nauczyciela, nauczyciele spełniający warunki określone w ust. 1 mogą przejść na emeryturę również w wypadku rozwiązania stosunku pracy lub wygaśnięcia stosunku pracy w okolicznościach określonych w art. 20 ust. 1, 5c i 7.

Natomiast w myśl art. 88 ust. 2a tej ustawy, nauczyciele urodzeni po 31 grudnia 1948 r., a przed 1 stycznia 1969 r. zachowują prawo do przejścia na emeryturę bez względu na wiek, jeżeli:

- 1) spełnili warunki do uzyskania emerytury, określone w ust. 1, w ciągu 10 lat od dnia wejścia w życie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, z wyjątkiem warunku rozwiązania stosunku pracy oraz
- 2) nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, na dochody budżetu państwa.

Powyższy przepis art. 88 ust. 1 Karty Nauczyciela ustala prawo do tzw. emerytury nauczycielskiej, czyli emerytury bez względu na wiek dla osób urodzonych przed 1 stycznia 1949 r. Inaczej mówiąc, określenie „emerytura nauczycielska” dotyczy tylko emerytury nabywanej na podstawie art. 88 Karty Nauczyciela. Prawo do emerytury bez względu na wiek jest odmianą prawa do emerytury wcześniejszej, o której mowa w art. 29 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, przysługuje bowiem mimo nieosiągnięcia wieku emerytalnego w zamian za dłuższy od wymaganego staż ubezpieczeniowy. Ustawodawca nie określa tu maksymalnej granicy lat brakujących do osiągnięcia tego wieku, jak to uczynił przy prawie do wcześniejszej emerytury. Emerytura nauczycielska to zatem nazwa świadczenia nabywanego przez nauczyciela bez względu na wiek po osiągnięciu wymaganego stażu ubezpieczeniowego i rozwiązaniu stosunku pracy. Staż ubezpieczeniowy niezbędny do nabycia prawa do emerytury nauczycielskiej ustalony został na 30 lat i składa się z okresu wykonywania pracy w szczególnym charakterze (nauczycielskiej) wynoszącego m.in. 20 lat i z okresu innego zatrudnienia pozwalającego osiągnąć 30-letni staż ubezpieczeniowy. Należy zauważyć, że przepis posługuje się określeniem „okres zatrudnienia”, a nie „okres składkowy i nieskładkowy”. Okres zatrudnienia to tradycyjnie w terminologii ubezpieczeniowej okres pozostawania w stosunku

pracy. Okres zatrudnienia mógł być uzupełniony okresami równorzędnymi i zaliczalnymi. Tymi pojęciami operowały ustawy uchwalone przed 17 października 1991 r. Wszystkie późniejsze ustawy, w tym obecna ustawa emerytalna, na potrzeby ustalania stażu ubezpieczeniowego wyróżniają okresy składkowe i nieskładkowe oraz wymagają określonej ich proporcji. Dokonując tej zmiany, ustawodawca nie przeniósł jej jednak do Karty Nauczyciela. Należy więc przyjąć, że na gruncie Karty Nauczyciela staż do prawa do emerytury nauczycielskiej ma składać się wyłącznie z okresów zatrudnienia, czyli pozostawania w stosunku pracy nauczycielskiej przez minimum 20 lat i pozostawania w innych stosunkach pracy przez okres uzupełniający staż do 30 lat. Drugim warunkiem nabycia prawa do emerytury nauczycielskiej jest konieczność rozwiązania stosunku pracy na wniosek nauczyciela. Rozwiązanie stosunku pracy jako warunek nabycia prawa do emerytury nauczycielskiej oznacza, że dopóki rozwiązanie nie nastąpi, prawo nie może zostać nabyte. Wynika z tego, że świadczenie nie może zostać wcześniej ustalone. Gdyby zatem organ rentowy ustalił emeryturę na wniosek zgłoszony przed rozwiązaniem stosunku pracy i zawiesił wypłatę świadczenia, to decyzja byłaby błędna, należałoby bowiem wydać decyzję odmowną. Ustalenie prawa do świadczenia i wyliczenie emerytury powinno nastąpić dopiero po rozwiązaniu stosunku pracy i z uwzględnieniem kwoty bazowej aktualnej na dzień rozwiązania stosunku pracy (spełnienia wszystkich warunków).

Natomiast przepis art. 88 ust. 2a Karty Nauczyciela określa warunki nabycia prawa do emerytury nauczycielskiej bez względu na wiek dla nauczycieli urodzonych po 31 grudnia 1948 r. i przed 1 stycznia 1969 r. Nabywają oni to prawo, jeżeli w ciągu 10 lat od wejścia w życie nowego systemu emerytalnego, tj. do 31 grudnia 2008 r., spełnili warunek stażu pracy. Drugi warunek, tj. rozwiązanie stosunku pracy, może zostać spełniony później. Z powyższego wynika, że prawo do emerytury nauczycielskiej nabywa się po rozwiązaniu stosunku pracy nauczycielskiej, o ile warunek stażu został spełniony przed 1 stycznia 2009 r. Żądanie spełnienia warunków do nabycia prawa do emerytury nauczycielskiej w ciągu 10 lat od wejścia w życie ustawy emerytalnej (1 stycznia 1999 r.) oznacza, że emerytura nauczycielska jest świadczeniem wygaszającym i osoby urodzone po 31 grudnia 1968 r. już nie mogą przejść na tę emeryturę. Na emeryturę nauczycielską (tj. bez względu na wiek) można przejść niezależnie od osiągnięcia wieku emerytalnego. Oznacza to, że nauczyciel może przejść na tę emeryturę także po ukończeniu wieku emerytalnego. Nie działa tu zatem zasada konsumowania wcześniejszego prawa przez późniejsze. Są to bowiem dwa odrębne prawa. Na gruncie ustawy emerytalnej przejście na emeryturę w niższym wieku emerytalnym jest możliwe tylko do osiągnięcia powszechnego wieku emerytalnego. W związku z tym, że emerytura nauczycielska bez względu na wiek jest przyznawana tylko osobom urodzonym przed 1 stycznia 1949 r., oraz po 31 grudnia 1948 r. i przed 1 stycznia 1969 r., to ubezpieczonej która urodziła się w dniu (...) emerytura wcześniejsza w myśl art. 88 Karty Nauczyciela nie przysługuje.

Sąd zważył, że ubezpieczona nie mogła nabyć prawa do wcześniejszej emerytury nauczycielskiej głównie z przyczyny braku takiej możliwości dla osób urodzonych po 31 grudnia 1968 r., ale również z powodu nie rozwiązania stosunku pracy. Jednym z nieodzownych warunków przyznania emerytury w trybie określonym zacytowanymi przepisami, które muszą być spełnione łącznie, jest rozwiązanie przez zainteresowanego uzyskaniem określonej tymi przepisami emerytury nauczyciela, na swój wniosek stosunku pracy. Wykładni przepisów w tym zakresie dokonał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 19 października 2010 r., sygn. akt II UK 108/10. Zgodnie z uzasadnieniem tego rozstrzygnięcia wykładni art. 88 ust. 2a ww. ustawy nie można dokonywać w oderwaniu od jej art. 88 ust. 1, w sposób prowadzący do różnicowania zasad przechodzenia na emeryturę i uprzywilejowania określonej grupy nauczycieli. W uzasadnieniu wskazanego wyroku Sąd Najwyższy zwrócił uwagę na pozostawienie w art. 88 ust. 1 Karty Nauczyciela, który jest przepisem odrębnym w rozumieniu art. 47 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, warunku rozwiązania stosunku pracy. Zachowanie tej przesłanki nabycia przez nauczycieli uprawnień do emerytury bez względu na wiek wywołuje problem podmiotowego zakresu jego obowiązywania, sprowadzający istotę występującego w sprawie zagadnienia prawnego do określenia wzajemnej relacji art. 88 ust. 1 i art. 88 ust. 2a Karty Nauczyciela w obecnym brzmieniu i odpowiedzi na pytanie, czy każdy z tych przepisów zyskał odrębność i stał się niezależną od drugiej regulacją powstania prawa do przedmiotowego świadczenia w odniesieniu do osób urodzonych przed i po dniu 31 grudnia 1948 r., czy też warunki emerytalne nauczycieli są usystematyzowane w ten sposób, że wszyscy oni mogą nabyć uprawnienia emerytalne po rozwiązaniu na swój wniosek stosunku pracy. Zdaniem Sądu Najwyższego należy opowiedzieć się za tą drugą koncepcją. Nie jest bowiem uzasadnione założenie możliwości uzyskania przez nauczycieli statusu emeryta z mocy samego prawa z chwilą spełnienia warunku

dotyczącego okresu zatrudnienia i pozostawania w stosunku pracy, gdyż art. 88 Karty Nauczyciela zakłada pewną procedurę przechodzenia na emeryturę. Nauczyciel nie staje się emerytem z mocy samego prawa, lecz na skutek własnego działania, przez wyrażenie woli przejścia na emeryturę – złożenia wniosku do właściwego organu rentowego oraz rozwiązania stosunku pracy. Sformułowanie przesłanek przejścia na emeryturę w art. 88 ust. 1 ustawy wyraża tę zasadę wystarczająco jasno; chodzi o określenie, że nauczyciele, jeżeli mają wymagany okres zatrudnienia, „mogą – po rozwiązaniu stosunku pracy – przejść na emeryturę”. Z tego określenia nie wynika możliwość uzyskania prawa do emerytury z tytułu wypełnienia wyłącznie warunku stażu zatrudnienia. Sąd Najwyższy wskazał ponadto, że w sytuacji gdy nauczyciel nie spełnia jednej z wymienionych w art. 88 ust. 2a w związku z ust. 1 Karty Nauczyciela przesłanek nabycia prawa do emerytury bez względu na wiek (tj. warunku rozwiązania na swój wniosek stosunku pracy) i przez to prawa tego nie może uzyskać, żądaniem ubezpieczonej objęte pozostaje rozstrzygnięcie o spełnieniu przez nią innego kryterium przyznania spornego świadczenia, czyli trzydziestoletniego stażu zatrudnienia. Niedopuszczalne jest jednak orzekanie przez sąd ubezpieczeń społecznych o poszczególnych warunkach nabycia prawa do emerytury zamiast rozstrzygnięcia o samym prawie do świadczenia.

Z powyższego wynika więc, że art. 88 ust. 2a Karty Nauczyciela wprowadził jedynie tę zmianę, że osoby ubiegające się o emeryturę muszą spełnić wszystkie przesłanki do uzyskania tego prawa na dzień 31 grudnia 2008 r., za wyjątkiem rozwiązania stosunku pracy na swój wniosek, który może nastąpić po tej dacie, ale z pewnością warunek ten musi być spełniony w dacie wydania zaskarżonej decyzji. Wspomniany przepis uprawnia jedynie do przejścia na emeryturę nauczycielowi bez względu na wiek, ale nie zwalnia go z obowiązku rozwiązania stosunku pracy. W świetle powyższego należy przyjąć, że ugruntowany jest pogląd, iż jednym z warunków koniecznych do nabycia prawa do emerytury na podstawie art. 88 ust. 1 i ust. 2a jest rozwiązanie stosunku pracy (zob. wyroki: Sądu Najwyższego z dnia 17 kwietnia 2009 r., I UK 308/08; Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 10 sierpnia 2017 r., III AUa 914/17; Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 12 maja 2017 r., III AUa 586/16; Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 28 września 2016 r., III AUa 2326/15; Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 17 czerwca 2015 r., III AUa 1622/14).

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy Sąd Okręgowy zważył, że odwołanie również z tej przyczyny, że na dzień złożenia wniosku o emeryturę nie rozwiązała stosunku pracy, co wprost wynika ze złożonego przez nią oświadczenia we wniosku o przyznanie emerytury z dnia 21 października 2020 r., jak również załączonego do wniosku pisma z dnia 19 października 2020 r. zatytułowanego „wniosek o rozwiązanie umowy o pracę za porozumieniem stron” ze skutkiem na dzień 30 października 2020 r. w związku z przejściem na emeryturę nauczycielską. W odpowiedzi na wniosek z dnia 19 października 2020 r. pracodawca ubezpieczonej Dyrektor Szkoły Podstawowej Nr (...) w M. nie wyraził zgody na rozwiązanie umowy na mocy porozumienia stron, wyraził zgodę na rozwiązanie umowy o pracę z zachowaniem okresy wypowiedzenia wynoszącego 3 miesiące. Odwołująca w toku sprawy nie przedłożyła świadectwa pracy potwierdzającego rozwiązanie stosunku pracy, wobec niewątpliwie ubezpieczona na dzień wydania decyzji z dnia 15 grudnia 2020 r. nadal pozostawała w stosunku pracy ze Szkołą Podstawową Nr (...) w M., który mógł ulec rozwiązaniu najwcześniej z dniem 31 stycznia 2021r.

Sąd miał przy tym na względzie, że organ rentowy wskazał powyższą okoliczność jako przyczynę odmowy przyznania odwołującej prawa do emerytury tuż obok przyczyny związanej z datą urodzenia nie przypadającą po 31 grudnia 1948 r. i przed 1 stycznia 1969 r. W zaskarżonych decyzjach organ rentowy wskazał także na przyczyny odmowy przyznania emerytury z uwagi na nie osiągnięcie do dnia 31 grudnia 2008 r. 30 – letniego okresu składkowego w tym 20 lat pracy nauczycielskiej w myśl art. 46 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, skoncentrował się więc również na kwestii spełnienia przez odwołującą warunku posiadania odpowiedniego stażu pracy. Okoliczność ta skutkowałą podniesieniem przez odwołującą argumentacji w tym właśnie zakresie oraz złożeniem wniosku o przeliczenie stażu pracy. Niemniej jednak zakres rozpoznania sprawy w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych jest wytyczony treścią skarżonej decyzji oraz zarzutami podnoszonymi przez w odwołaniu w ramach zaskarżenia tej decyzji (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 1 września 2010 roku sygn. akt III UK 15/10). Innymi słowy, sąd ubezpieczeń społecznych rozpatrując odwołanie ubezpieczonego od decyzji ZUS odmawiającej mu prawa do emerytury pomostowej bada, czy organ rentowy zasadnie odmówił przyznania mu tego prawa czy też nie, to jest czy spełnia wszystkie przesłanki ustawowe do nabycia prawa do tego

świadczenia emerytalnego. W takiej sprawie sąd nie rozstrzyga natomiast, czy ubezpieczona spełnia autonomicznie daną przesłankę konieczną do uzyskania prawa do świadczenia; orzekanie jest ograniczone do stwierdzenia, że dane prawo do świadczenia na tle przepisów ubezpieczonej przysługuje (czyli spełnia wszystkie przesłanki do jego uzyskania) bądź też nie (a więc przesłanek tych nie spełnia). Nie ma przy tym możliwości rozstrzygnięcia i orzeczenia niejako na przyszłość, że odwołująca spełnia konkretną przesłankę konieczną do uzyskania świadczenia bez rozważenia całokształtu przewidzianych ustawowo warunków, jakie należy spełnić, aby prawo do danego świadczenia uzyskać.

Ponieważ na mocy skarżonej decyzji organ rentowy odmówił przyznania odwołującej prawa do emerytury nauczycielskiej w myśl art. 46 i art. 32 ust. 5 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w związku z art. 88 Karty Nauczyciela, to spór w niniejszej sprawie koncentrował się na możliwości stwierdzenia, czy odwołująca spełnia warunki do nabycia prawa do tego świadczenia, czy też nie, a zatem, czy prawo do tego świadczenia jej przysługuje. Skoro zatem w okolicznościach faktycznych sprawy wnioskodawczyni niespornie nie spełnia warunku do uzyskania emerytury wcześniejszej z uwagi na jej datę urodzenia, a ponadto nie spełnia jednej z głównej określonej omawianymi przepisami przesłanki, bowiem na dzień wydania zaskarżonej decyzji nie rozwiązała na swój wniosek stosunku pracy, to bezprzedmiotowymi byłyby rozważania w kwestii dotyczącej faktycznego okresu jej zatrudnienia. Niezależnie bowiem od dokonanych w tym zakresie ustaleń, odmowa przyznania emerytury z powodu nie rozwiązania stosunku pracy jest prawnie uzasadniona. Nawet korzystne dla odwołującej rozstrzygnięcie w kwestii przeliczenia stażu pracy nie zmieniłoby bowiem faktu, że jest osobą urodzoną w dniu (...), której emerytura wcześniejsza w myśl art. 88 Karty Nauczyciela nie przysługuje oraz na dzień wydania zaskarżonej decyzji nie spełniła przesłanki rozwiązania stosunku pracy.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy oddalił odwołanie B. S. na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. zgodnie z sentencją wyroku.